

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010704
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0020010704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. septembra 2023, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.3.2023, sp. zn. 3T/107/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. XXX ukladá podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 400,- (štyristo) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., súd pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20.6.2020 v čase okolo 02.00 h v bare G. H. na križovatke ulice X. G. a ulice G. I. C. a následne aj pred uvedeným barom, fyzicky napadol J. K. tým spôsobom, že ho najprv vo vnútri baru na pánskych WC viackrát udrel do oblasti hlavy a následne na ulici pred barom ho päťou ruky udrel do oblasti tváre, a potom obaja spadli na zem, kde ho opakovane udrel päťou ruky do oblasti tváre, čím poškodenému J. K. spôsobil zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív pravej čelovej a temenej oblasti s povrchovou odreninou kožného krytu, podkožný krvný výron oboch okoloočnicových oblastí, pomliaždenie oboch očných bulbov so zakrvácaním do spojiviek a predných kvadrantov oka, pomliaždenie centrálnej tretiny tváre s krvácaním z nosových ciest, otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie šijového svalstva a natiehnutie a podvrtnutie väzov a kĺbných štruktúr krčnej chrbtice s dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 3 týždne.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 800,- (osemsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- J. K., nar. X.X.XXXX, bytom C., L. C. F. XX vo výške 1.528,80 € a
- I. M. J., so sídlom J. H. X, XXX XX N. - G. F. J., IČO: XX XXX XXX vo výške 678,28 €.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že je toho názoru, že v konaní na súde prvého stupňa na hlavných pojednávaniach, výsluchom svedkov, ako aj vykonaním dôkazov na základe rozhodnutia súdu nebolo preukázané, že sa dopustil konania, z ktorého bol obžalovaný.

Okrem výpovede poškodeného nebolo žiadnym spôsobom preukázané, aby dňa 20.06.2020 v čase okolo 02.00 hod. pred barom G. H. na križovatke ulíc X. G. a G. I. C. a následne aj pred uvedeným barom fyzicky napadol J. K. a to tým spôsobom, že ho najprv vo vnútri baru na pánskych WC viackrát udrel do oblasti hlavy a následne na ulici pred barom ho päťou ruky udrel do oblasti tváre, pričom mali obaja spadnúť na zem, kde ho opäť opakovane mal udrieť päťou ruky do oblasti tváre, čím mal poškodenému J. K. spôsobiť zranenia uvedené v obžalobe. Poukázal na tú skutočnosť, že žiadny zo svedkov tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní netvrdil, aby videl ako mal udrieť na WC predmetného baru poškodeného J. K. do hlavy. Poukázal na výpovede svedka G. G. na hlavnom pojednávaní, pričom s ohľadom na výpoveď tohto svedka je podľa jeho názoru zjavne nepresvedčivé tvrdenie súdu prvého stupňa v odôvodnení rozsudku napadnutého odvolaním, že aj svedok O. O., ako aj svedok C. C. mali potvrdiť, že im svedok G. G. po návrate z toalety (WC) mal uviesť, že na toalete napadol poškodeného J. K., resp., že na toalete malo dôjsť z jeho strany k napadnutiu poškodeného. Svedkovia O. O., ani C. C. na toalete baru neboli prítomní, pričom svedok G. G., ktorý jediný bol prítomný na toalete baru v čase, keď tam bol s poškodeným skutočnosťou, o ktorých vypovedali vyššie uvedení svedkovia nepotvrdil, resp. vo svojej výpovedi vyvrátil.

Vo vzťahu k incidentu, ktorý je zachytený na mestskej kamere uviedol, že kamerový záznam síce zachytáva pohyb niekoľkých osôb, resp. pohyb na miestnej komunikácii pred predmetným barom, avšak až na opačnej strane cesty pred barom vo vzdialenosti od miesta, kde došlo zo strany poškodeného J. K. k jeho napadnutiu vo vzdialenosti cca 20 metrov. Je toho názoru, že ani nepriamo z videozáznamu nevyplýva, aby sa na tomto mieste nachádzal, a aby z tohto videozáznamu mohlo byť zrejmé, že napáda/udiera poškodeného J. K., resp., že poškodený leží na zemi a on na ňom sedí.

Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že ani znalecký posudok vyhotovený Kriministickým a expertíznym ústavom PZ, Sklabínska 1, 812 72 Bratislava, č. ČES: PPZ-KEU-BAEXP-2021/14053 zo dňa 14.03.2022 na základe uznesenia súdu bez návrhu strán v konaní neprispel žiadnym spôsobom k zmene dôkaznej situácie, nakoľko podľa záverov ústavu, analýzou kamerového záznamu s ohľadom na jeho formát a kvalitu vrátane podmienok jeho vzniku nebolo možné zlepšiť jeho kvalitu za účelom potreby identifikácie osôb zachytených na videozázname.

Zastáva názor, že súd pri posudzovaní skutku, ktorého sa mal podľa obžaloby dopustiť prihliadal najmä na výpoveď poškodeného, ale aj svedkov C. C., G. G., O. O., ktorí ako priatelia poškodeného spolu s ním v daný večer boli v bare, pričom títo vypovedali rozporne a súd nezohľadnil pri niektorých častiach ich výpovede tie skutočnosti, že sami potvrdili, že tak poškodení, ako aj svedkovia boli pod značným vplyvom alkoholických nápojov požitých v danú noc v bare G. H.. V tomto smere poukázal na rozporné výpovede samotného poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 11.05.2021 iba sám tvrdil, že na toalete ho mal napadnúť spôsobom rany do hlavy, pričom nevedel sám uviesť, či to bola facka alebo úder päťou. Zároveň tvrdil, že nasledoval ďalší úder, pričom žiaden zo svedkov, ktorých navrhol vypočúť poškodený nepotvrdil, aby poškodený jednak v čase odchodu z WC, kde malo dôjsť k jeho napadnutiu, ale ani následne po odchode z miesta, ktoré malo byť podľa tvrdenia poškodeného miestom, kde sa mal spolu s ním biť na zemi mal nejaké zranenia, ktoré by preukazovali tvrdenia poškodeného o rozsahu zranení, ktoré mu mal spôsobiť.

Rovnako nebolo potvrdené tvrdenie poškodeného, že z baru vyšiel najprv on a následne za ním poškodený, nakoľko bolo to práve naopak, kde on sa zdržal pri bare v súvislosti s platením účtu a

pri východe z terasy baru pred bar na ulicu ho napadol poškodený, ktorého rukami odsotil, pričom poškodený urobil pár krokov dozadu, avšak zostal stáť, nespadol na zem.

Zastáva názor, že tvrdenie poškodeného, že sa mal dopustiť konania v zmysle obžaloby je vyvolané snahou poškodeného o pomstu za to, že privolal políciu pri výtržnosti, ktorých sa mal dopustiť poškodený spolu so svojim bratom v herni G., kde pracoval ako krupier.

Záverom poukázal na to, že podľa jeho názoru súd v konaní nerešpektoval kontradiktórnosť trestného konania a vykonával dôkazy aj bez návrhu strán, a to jednostranne v jeho neprospech. Okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie aj s ohľadom na jeho výpovede, ako aj svedkov P. G. a Q. G. s ohľadom na ich, podľa názoru okresného súdu rozporné tvrdenia. Je mu zrejmé, že súdu nie je známa reálna situácia na mieste samom a je len obťažné pochopiť výpovede svedkov, ako aj jeho o tom, kde sa nachádzali v čase po vyjdení z baru.

Rovnako sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že znalecký posudok č. 78/2020 zo dňa 17.08.2020 vyhotovený znalcom MUDr. P. R. preukazuje, že sa dopustil skutku v zmysle obžaloby. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že z lekárskej dokumentácie a vyšetrovacieho spisu znalec dospel k záveru, že poškodený dňa 20.06.2020 utrpel zranenia uvedené v závere znaleckého posudku. Znalec zároveň uviedol, že k týmto zraneniam mohlo dôjsť tak ako je uvedené v zápisniciach vyšetrovacieho spisu. Znalec teda popísal mechanizmus možného vzniku zranení poškodeného, avšak otázka, či tieto zranenia spôsobil on, je otázkou právnou, ku ktorej sa znalec v tomto znaleckom posudku nevyjadroval. Aj vo vzťahu k zdravotnej dokumentácii poukázal na to, že údaje tak z vyšetrovacieho spisu, ako aj zo zdravotnej dokumentácie s ohľadom na čas a miesto, kde malo dôjsť k poškodeniu zdravia u poškodeného vychádzajú z tvrdení poškodeného.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 02.03.2023, č. k. 3T/107/2020-401 vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania a v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. za použitia ustanovenia § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 02.03.2023, č.k. 3T/107/2020-401 o vine a o treste a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pritom prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po preštudovaní veci odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam

pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o druh trestu, avšak sa nestotožnil s jeho výmerou. Je potrebné uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že doposiaľ nebol súdne trestaný. S poukazom na osobu obžalovaného, ako aj na tú skutočnosť, že poškodený vyprovokoval obžalovaného dospel odvolací súd k záveru, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom je neprimerane prísny, a preto podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil obžalovanému úhrnný peňažný trest vo výmere 400,- eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorý trest považoval za zákonný a primeraný, a ktorý splní účel trestu sledovaný individuálnou a generálnou prevenciou. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.